

53. Fra 116 Beboere af Kauslunde og Gamborg Sogne samt en Del af Vejlbj Sogn om, at Kauslunde Holdeplads maa blive udvidet til en mindre Station med Sidespor til Transport af Fragtgodts. (Indbragt den 7de December 1895 af Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds, Lohmann).

I Rigsdagssamlingen 1892—93 blev Vedligeholdelsen af den privat byggede Bentesal i Kauslunde efter derom indgivet Andragende overtaget af Staten (Folketings-tidende for 1892—93, Sp. 2698—2700, 4158—59, 4183 og 4190 samt Tillæg B. for 1892—93, Sp. 1707—9). Andragerne anføre for deres nuværende Andragende aldeles samme Grunde, som findes i det paa det sidst citerede Sted meddelte Andragende. I sidste Rigsdagssamling forelaa et lignende Andragende, hvorom Udvalget ingen Indstilling gjorde (Tillæg B., Sp. 1237—38), fordi Sagen vilde finde sin Afgørelse ved Behandlingen af Finanslovsforslaget for 1895—96. Den blev imidlertid ikke da særlig Genstand for Forhandling og Afstemning.

Et lignende Andragende er samtidig indgivet til Ministeren for offentlige Arbejder.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Ministeren for offentlige Arbejder til Overvejelse.

54. Fra Husmand Rasmus Sørensen af Søllested om en aarlig Understøttelse af Statskassen. (Indbragt den 7de December 1895 af Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds, Johansen).

Efter i 1861 at være bleven indkaldt som Rekrut deltog Andrageren, der nu er i en Alder af 57 Aar og altsaa endnu ikke er berettiget til Alderdomsunderstøttelse, i Krigen 1864 ved 7de Regiment. I Krigsaaret paadrog han sig en legemlig Svagthed, som bevirkede, at han en Maanedes Tid efter sin Hjemkomst fra Felttoget maatte søge Lægehjælp. Hans daværende Læge, Dr. Haderup i Vesterborg, erklærede, at hans Lidelser var en Betændelse i højre Høfteled. Denne Betændelse svandt aldrig senere bort trods al anvendt Lægebehandling, men forplantede sig til det venstre Høfteled, saa at han maatte opgive Lærerprofessionen og for ca. 10 Aar siden give sig til at flaa Sten paa Sognets Veje. I de sidste 5 Aar har han kun kunnet bevæge sig ved Krykker, hvorved det nævnte Arbejde er blevet højest besværligt og lidet indbringende for ham. Hans Hus har et Jordtilliggende af 1½ Td. Vand, men dels paa Grund af hans egen Helbreds-tilstand, og dels fordi hans Hustru i de sidste 25 Aar har lidt af Brystsyge, er Jord-loddens og Kloens Pasning højest besværlig; fremmed Hjælp har han selvfølgelig ikke haft Raad til at tage. Hidtil har han dog formaet at holde sig fri for offentlig Fattighjælp. Invalideunderstøttelse har han, da han ikke er bleven saaret i Krigen, ikke kunnet faa, uagtet han er mere svækket og uarbejdsdygtig end de fleste Invalider. Af Selskabet „De danske Waabenbrødre“ har han opnaaet en Understøttelse paa 10 Kr. om Aaret, men denne Hjælp — den eneste, han har faaet — udgør kun 1 Kr. mere end hans aarlige Kontingent som Medlem af Selskabet. Han beder nu om en aarlig Understøttelse af Statskassen i Lighed med, hvad der ydes fuldstændig værkbrudne Invalider. Hans Trang og Værdighed ligestem Nødværigheden af Andragendets faktiske Forhold bevidnes af Søllesteds Sogneraad. Læge Funder i Vesterborg erklærer i en medfølgende Attest af 3dje December 1895, at Andrageren lider af „en komplet Stivhed i højre Høfteled og mangelfuld Bevægelighed i venstre, vel foranlediget ved en kronisk Betændelse i Leddene.“

Andragendet er samtidig indgivet til Regeringen.

Udvalget gør ingen Indstilling.